

DISSERTATIO SECUNDĀ

CHRONOLOGICO-HISTORICA

De ætate Episcoporum Ravennatum, qui floruerent
a Severo ad Petrum.

Rubei, & Fabri sententia de Liberio II., Probo, Florentio, ac Liberio III.
Ursi Episcopi ætas apud Agnellum delitescens. Rubeus
multisarie emendatus.

Rubeus post Agapitum illum, quem in scenam produxit, ut fictio Romano Concilio subscirebentem ejus nominis Episcopum Ravennatem haberet, Liberium sufficit, qui revera Severo succedit, de eo autem hec pauca habet; cuius (Agapiti videlicet) exigua (immo nulla apud probatos) fit mentio, parum admodum in Archiepiscopatu vixerit, quemadmodum & Liberius II. illi sufficiens, qui optime de Ecclesia Ravennati meritus, muneribusque perficetus, quæ ad egregium Antistitem spectare viderentur, cum deceperet pridie Idus Quintiles, sepultus est in Divorum Petri, & Pauli Templo. Probum succedentes accepit, senem omnium virtutum generem cumulatissimum. Infra verè de Probo; Ravennæ sub id tempus Probus Archiepiscopus decepsit pridie Nonas Martii, sepulturaque traditus in monumento Liberii. Florentius succedit per idem forcè tempus, quo Julianus Cæsar solus..... Regno potitus &c. Ab hoc Florentio Episcopo Damasum Pontificem narrat petitis Sanctorum reliquias, quas Romæ honesto loco collocaret, versibus exornaret. Hunc ait defunctum Damasi Pontificatu, Flaviis Valentianino, Valente, & Gratiiano Imperatoribus, sextodecimo Kal. Decembri, sepultumque in Divæ Petronillæ Templo ad Divorum Petri, & Pauli, cuius tumulo in scriptum fuerit Liberius Florentius, & conjecturas nonnullas adjicit. Denum ait; Florentio in Archiepiscopatu Ravennati Liberius III. successor est datus, quem plerique Liverium, Oliverium, alii appellant, summa Vir sanctitate, orationis flumen fundens, cum ad Populum concionaretur. De morte Liberii hujus hac habet; Fuit autem id (Theodosii videlicet in Imperii conformatio) non multò postquam Ravennatum Archiepiscopus Liberius vitâ decedens tertio Kal. Januarii in Divi Pullionis, quod suo tempore fuerat exædicatum, sepultura locum habuit. Illi subrogatur Ursus. Narraverat autem Liberii tempore Valentianum obiisse, Gratiiano succedentes, & ubi Liberii mortem exhibet, margini ascribit annum CCCLXXVIII.

II. Fabrus Liberium II. eum esse ait, quem Divorum cultu Ecclesia Ravennas veneratur, quenque dicit biennio sedem tenuisse, mortuum anno CCCLI. die duodecima Augus, sepultumque in Ecclesia Sanctorum Petri, & Pauli. Adjicit, quotannis festum ejus celebrari tertio Kal. Januarii, licet ejus mors notata fuerit die quartadecima Julii ex illius confusione cum Liberio ejus nominis tertio, qui verè obierit supradicta die trigesima Decembri. Probum ait decem annis sedisse, ac obiisse anno CCCLI. die sexta Maji, sepultumque cum Predecessore suo, ex quo cum Liberii Corpus elevaretur, cinis in eodem sarcophago inventus,

A Probi hujus creditus est. Florentium tradit obiisse die sextadecima Novembris anno CCCLXXIV., sepultumque in Divæ Petronilla, & Epitaphium exhibet, Liberius Florentius, de quo Rubeus laudatus. Liberius III. quatuor annorum sedem concedit, eumque obiisse ait anno CCCLXXVII. die trigesima Decembri, sepultumque in Divi Pullionis, unde Ferretus translatum dicit in S. Petri Majoris Ecclesiam, & Predecessoris sepulcro conditum.

B III. Temporum rationem minimè constare, non est cur anteriori sermone probemus, qui supra S. Severi initia, & sedis finem expendimus; cum enim ad annum CCCXCI. ejusdem vitam productam post Mediolanense Concilium, in quo Germanianus Mutinensis subscriptus, ostenderimus, consequitur post id temporis laudatos Episcopos sedisse. Quanto autem tempore federint, incertum est, nec legitimis documentis probari potest. Illud argumento rite esse queat, longiori sedisse Liberium III., quod Liberii II. Probi, ac Florentii nil forcè habuerit memoriae mandandum Agnellus; quæ enim Rubeus de Sanctorum reliquis à Damaso Romano Pontifice petitum narrat, nullo modo probantur, cum Roma effossis Cœmeteriis habuerit Damasus sacrarum reliquiarum copiam, qua & pietatem exerceret, & sacre posse indulgeret. De prioribus duobus Agnellus nec diem obitus, nec sepulturae locum novit. Id me cogit, ut existimem contra Fabri sententiam, Liberium, quem ut Sanctum Ravennas Ecclesiæ veneratur, non ejus nominis secundum, sed tertium potius esse, quod ab antiquissimis temporibus dies ei fessu tertio Kal. Januarii decretus sit, ut notarum marginalium ab Agnelli textum Autem admetat, & quod Agnellus ipse notum sibi, & Ravennatis, Liberii III. sepulcrum dicat. Literæ præterea tuniculo Florentii inscriptæ Liberius Florentius indicant eodem sepulcro duos tumulatos Episcopos, & nisi obskaret diversitas locorum ab Agnello asserta, conjici posset, cineres inventos in eadem Liberii area, non Probi, sed Florentii fuisse, cuius, posterioribus seculis, sicut & Liberii III. Corpora eodem sarcophago condita, & in Sanctorum Petri, & Pauli Templum translata sunt. Nec Rubeus, nec alii epigraphis separatis sensum explicant, nec forcè integrum epigraphem dedere; nec altera similiter explicatur, quam Fabrus veteri Liberii II. sepulcrum sculptam tradit D. N. LIVERIUS A. R. Liverii nomen pro Liberio III. videtur literis dirimere, si is, ut Rubeus, Fabrusque tradunt, Liverius etiam dictus fuit. Verum si literas A. R. S. ut quidem arbitror, interpretari velimus Archiepiscopus Ravennas sepultus, recentioris ævi inscriptionem esse constabit, cum laudatorum Episcoporum seculo, Episcopi, non Archiepiscopi, dicerentur Antistites Ravennates.

D IV. Illud mirari subit, quod meritò Rubeus ipse mira-